

quyền lực và biểu hiện quá yêu cái tôi của mình cho đến khi người đó rơi vào thói quen xâm phạm quyền lợi của những người khác. Sau đó ta sẽ bước vào cùng với quy luật bù trừ và giành lại được nạn nhân của mình.

H: Từ những gì người thú nhận, ta nhận thấy rằng mối đe dọa từ mục tiêu xác định cũng nguy hiểm tương đương như sức mạnh của nó vậy. Điều đó có đúng không?

Đ: Đúng vậy. Và điều quan trọng hơn là mọi nguyên tắc tốt đẹp đều mang trong nó một hạt mầm hiểm họa tương đương.

H: Điều đó thật khó tin. Ví dụ như, thói quen yêu thích sự thật thì có thể có mối nguy hiểm gì cơ chứ?

Đ: Mối hiểm họa nằm trong từ “thói quen”. Mọi thói quen, trừ thói quen yêu thích mục tiêu xác định, đều có thể dẫn đến thói quen buông thả. Lòng yêu thích sự thật, trừ phi nó cân xứng với việc tiếp tục theo đuổi sự thật, có thể trở nên giống với mọi mục đích tốt khác. Tất nhiên là, người biết những gì ta làm với các mục đích tốt đẹp rồi đấy.

“Mọi thói quen, trừ thói quen yêu thích mục tiêu xác định, đều có thể dẫn đến thói quen buông thả.”

H: Thế tình yêu một người dành cho người thân của mình có nguy hiểm không?

Đ: Tình yêu dành cho bất cứ thứ gì hay bất cứ ai, trừ tình yêu dành cho mục tiêu xác định đều có thể trở nên nguy hiểm. Tình yêu là một trạng thái của tâm trí che mờ đi lý trí, làm suy yếu sức mạnh của ý chí và khiến một người mù quáng trước sự thật.

Tất cả những ai có được khả năng tự quyết và đạt được sự tự do về tinh thần để tự suy nghĩ đều phải xem xét thật cẩn thận mọi cảm xúc có liên quan - dù rất xa - đến tình yêu.

Có thể người sẽ rất ngạc nhiên khi biết rằng tình yêu chính là một trong những cái bẫy hiệu quả nhất của ta. Cùng với nó, ta có thể dẫn những người ta không thể thu hút họ bằng bất cứ thứ gì khác đến với thói quen buông thả.